

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
مَشْرُوعُ تَعَلُّمِ الْإِسْلَامِ – أَحْكَامُ الْيَوْمِ الْآخِرِ – اللُّغَةُ الْفِلِيبِينِيَّةُ

Aralin 6

الدرس السادس

Sa gayong katayuan, titindi ang uhaw sa lahat ng mga tao sa araw na iyon na ang haba ay katumbas ng limang-pung libong taon, ngunit para sa mga sumampalataya iyon ay lilipas nang mabilis: kasingtagal ng pagsasagawa ng dasal na tungkuling isagawa. Pupunta ang mga Muslim sa Hawd (Lawa) ng Propeta (SAS) upang uminom doon. (Ang Hawd ay isang malaking pagpaparangal na tanging sa Propeta natin (SAS) ipinagkaloob ni Allah. Inom doon ang mga tagasunod niya sa Araw ng Pagbubuhay. Ang tubig nito ay higit na matindi ang kaputian kaysa sa gatas, higit na matamis kaysa sa pulut-pukyutan; ang amoy nito ay higit na mabango kaysa sa musk, at ang mga panalok dito ay kasindami ng bilang ng mga bituin sa langit. Ang sinu-mang uminom dito nang isang ulit ay hindi na mauhaw pagkatapos niyon kailanman.)

Mananatili ang mga tao nang mahabang panahon sa pook na pinag-ipunan sa kanila habang naghihintay ng hatol at pagsisiyasat sa kanila. Kapag nagtagal na ang pagtayo nila at paghahintay kalakip ng dinaranas nilang matinding hirap at init ng araw ay maghahanap sila ng mamamagitan para sa kanila kay Allah upang hilinging hatulan na ang mga tao. Pupuntahan nila si Adan (AS) ngunit ito ay hihingi ng paumanhin na hindi makapamamagitan. Pupuntahan nila si Noe (AS) at ito ay hihingi rin ng paumanhin. Pupuntahan nila si Abraham (AS) at ito ay hihingi rin ng paumanhin. Pupuntahan nila si Moises (AS) at ito ay hihingi rin ng paumanhin. Pupuntahan nila si Jesus (AS) at ito ay hihingi rin paumanhin. At saka nila pupuntahan si Muhammad (SAS) at magsasabi siya: “Ako ang mamamagitan.” Magpapatirapa siya sa ilalim ng Trono at magpupuri kay Allah ayon sa mga papuring isisiwalat Nito sa kanya sa sandaling iyon. At sasabihin sa kanya: “O Muhammad, itaas mo ang iyong ulo; humiling ka at bibigyan ka; mamagitan ka at tatanggapin ang pamama-gitan mo.” Kaya ipahihintulot na ni Allah na simulan ang pagsisiyasat at ang paghahatol. Ang mga tagasunod ni Propeta Muhammad (SAS) ang unang sisiyasatin.

Ang unang sisiyasatin sa mga nagawa ng tao ay ang pagsagawa niya ng saláh: kung naging wasto at katanggap-tanggap ito, isasaalang-alang ang iba pang nagawa niya; at kung tatanggihan ito, tatanggihan ang iba pa niyang nagawa. Tatanungin din ang tao tungkol sa limang bagay: tungkol sa buhay niya kung sa ano niya inubos ito, tungkol sa kabataan niya kung sa ano niya ginamit ito, tungkol sa yaman niya kung saan niya nakuha ito at kung sa ano niya ginugol ito, at tungkol sa kaalaman niya kung ano ang ginawa niya rito.

Ang unang hahatulan sa mga tao ay ang kasalanang kaugnay sa pagpatay. Ang kabayaran sa kasalanan sa araw na iyon ay ang mga hasanah (nagawang maganda) at ang mga sayyi’ah (nagawang masagwa). Kukuha mula sa mga hasanah ng taong nakagawa ng kasalanan at ibibigay sa nagawan niya ng kasalanan. Kapag kinapos ang mga hasa-nah niya, kukuha mula sa mga sayyi’ah ng taong nagawan niya ng kasalan at ililipat sa kanya.

Pagkatapos ng pagsisiyasat ay itatayo ang Sirát. (Ito ay isang tulay na manipis pa sa buhok at matalas pa sa espada na itatayo sa ibabaw ng Impiyerno.) Ang bilis ng pagdaan ng mga tao sa Sirát ay batay sa kanilang gawa. Mayroon sa kanilang daraan na kasingbilis ng kikap-mata, kasingbilis ng hangin, at kasingbilis ng mga matuling ka-bayo. Mayroon din sa kanilang magsisigapang. Sa ibabaw ng Sirát ay mayroong mga kalawit na susungkit sa mga tao at itatapon sila sa Impiyerno. Magsisilaglagan sa Impiyerno ang mga tumangging sumampalataya at ang mga masuwa-ying manampalatayang niloob ni Allah na malaglag. Ang mga tumatanging sumampalataya ay mananatili magpaka-ilanman sa Impiyerno, ngunit ang mga masuwaying mana-nampalataya ay pagdurusahin doon hangat ninanais ni Allah at pagkatapos ay hahanguin din upang ipasok sa Paraiso. Magpapahintulot si Allah sa sinumang ninais Niya sa mga propeta, mga sugo, at mga matutuwid na tao na mamagitan para sa ibang pumasok sa Impiyerno na mga sumampalataya sa Tawhíd. Hahanguin din sila ni Allah mula roon.

Ang mga tumatawid sa Sirát—na mga mananahan sa Paraiso—ay titigil sa tulay na nasa pagitan ng Paraiso at Impiyerno upang magsingilan sa mga pagkakasalang naga-wa nila sa isa’t isa. Kaya hindi makapapasok sa Paraiso ang isang taong may pagkakasala sa kanyang kapatid sa panampalataya hanggang hindi siya nakapagbabayad dito at hanggang hindi sila nasisiyahan sa isa’t isa. Kapag pumasok na ang mga taga-Paraiso sa Paraiso at pumasok na rin ang mga taga-Impiyerno sa Impiyerno, dadalhin ang kamatayan na nasa anyong lalaking tupa at kakatayin sa pagitan ng Paraiso at Impiyerno habang nanununod ang mga taga-Paraiso at ang mga taga-Impiyerno. Pagkatapos nito ay sasabihin: “O mga taga-Paraiso, mabuhay nang walang hanggan sapagkat wala nang kamatayan; o mga taga-Impiyerno, mabuhay nang walang hanggan sapagkat wala nang kamatayan.” Kaya kung may isang mamamatay sa galak, namatay na sana sa galak ang mga taga-Paraiso; at kung may isang mamamatay sa hinagpis, namatay na sana sa hinagpis ang mga taga-Impiyerno.